

Életképek az Ilona utcából...

Kedves Olvasóink!

A jövőben időnként színes híreket adunk közre befogadó otthonaink életéről. Most fogadják sok szeretettel első ilyen tájékoztatónkat.

Társaságunk székhelyén működik Tass-Alsószenttamás mellett a másik befogadó otthonunk. Jómagam sok időt töltök gondozottjainkkal Vácon. Augusztus 15-17-ig három napot „vendégeskedtem” a fiúknál. Jelenleg négy állandó lakónk van. 15.-én csütörtök este Nagyboldogasszony ünnepén szentmisén vettünk részt a Váci Székesegyházban, melyet Varga Lajos segédpüspök celebrált. Ezután közösen lesétáltunk a váci Duna partra, elsétáltunk a börtönig majd visszatérve az Ilona utcába közösen asztali áldást mondtunk, vacsoráztunk és késő éjszakáig beszélgettünk, imádkoztunk. Fontosak ezek a beszélgetések mindannyiunk számára.

Pénteken napközben hivatalos ügyeket intéztünk, orvoshoz mentünk, közösen takarítottunk, főztünk. Délután (talán a hosszú éjszakai beszélgetés után) mindannyian kicsit elfáradva lepihentünk. Este 18 órakor vártak minket a Piarista templomba ahol József atya tartott szentmisét és S. Gyula testvér gyógyító imádságot. Ezután reggelig tartó szentségimádás kezdődött. Ezen az alkalmon váratlan meglepetés ért bennünket ugyanis Ilike testvérünk (Deákváron ő vezeti az imacsoportot Robi atyánál, melynek szabadultjaink rendszeres résztvevői. Robi atya egyesületünk tagjaként szentmiséket tart a Váci Fegyház és Börtön katolikus csoportjába járó elítélteknek) felkérte T. Gusztáv és M. Sándor testvérünket, hogy tegyenek tanúságot arról, hogy a börtönben is jelen van az Isten. Több mint 100 ember hallgatta őket. Mindketten nagyon szépen beszéltek és nagyon büszke voltam rájuk. (a felvételt hamarosan megosztjuk olvasóinkkal). Az esténk közös lelki beszélgetéssel, Mécses rózsafüzér imádsággal, közös vacsorával telt.

Szombat reggel mindannyian vidáman, szeretettel telve ébredtünk és ismét a Székesegyházba vezetett az Úr minket a reggeli szentmisére. Ezután közösen a piacra indultunk, hogy vásároljunk. A börtönből szabadult embereknek, testvéreinknek segítségére kell lennünk abban, hogy folyamatosan segítjük visszailleszkedésüket a hétköznapi életbe, tevékenységekbe. Közösen vásárolunk, intézzük a hivatalos ügyeket és tulajdonképpen ahhoz tudnám hasonlítani, mikor a szülők a gyerekeket tanítják. Nyilván azok akik 1-2 évet töltöttek elzárva könnyebben visszailleszkednek a társadalomba mint azok 6-8-10 évig. Rengeteg odafigyelésre, szeretetre, türelemre van szükség, de Isten segítségével, közös erővel sikerülhet és a példa mutatja, hogy sikerül is. Hála az Úrnak van olyan, aki már el is tudott helyezkedni dolgozni és helyt is áll a munkában. Reméljük mindannyian ezen az úton haladnak tovább és hasznos tagjai lesznek újra a társadalomnak.

A piacról hazaérve mint egy nagy család tevékenykedtünk. Főztünk gulyáslevest és fánkot sütöttünk. Mindenki kivette a részét a házi és ház körüli munkákból. Délután megérkezett az az ügyvezető elnök, Jamrik András Attila aki augusztus 12.-e óta megyés püspökünk Dr. Beer Miklós ajánlásával a Szolnoki BV. Intézet börtönlelkészi feladatokat ellátó munkatársa lett, melyhez ezúton is gratulálunk mindannyian. Őt mindig óriási szeretettel és izgalommal várják, apjuk helyett apjuk. Miután megebedtünk, beszélgettünk és András tartott nekünk egy csodálatos igeliturgiát. Este séta a Duna parton, fagyizás, közös beszélgetés.

Hasznos napok vannak mögöttünk és remek tervek előttünk. Az egyik legfontosabb az, hogy megtanuljunk együtt, közösen élni, dolgozni és a mindennapokban helyt állni. Rendszeresen beszámolok majd arról, hogy zajlanak napjaink.

B.A.